

[Hauch.]

følgelig svækker Oppositionen over for denne Regering, som vi dog, naar det kommer til Stykket, maatte ønske fjernet; dersom vi spørger vore Vælgere, saa kan der i hvert Fald ikke være nogen Tvivl om, at de ønsker det. At der kan være en enkelt Rigsdagsmand inden for den Del af de Konservative, som det ærede Medlem har sluttet sig til, der ser sin Fremtids Lykke i et nærmere Samarbejde med den nuværende socialdemokratiske Regering, er en Sag for sig, men jeg er ikke stærkt tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem blandt sine konservative Vælgere her i København kan paa-regne nogen synderlig Jubel med Henblik paa den nuværende Regerings Politik og Fremtidsmuligheder.

Det ærede Medlem gav i Gaar Udtryk for, at Tingene skulde behandles paa en saadan Maade og under saadanne Former, at Landstinget blev sat paa sin rette Plads. Derfor mente det ærede Medlem sig ogsaa berettiget til at gøre Forsøg paa at sætte mig paa min efter det ærede Medlems Mening rette Plads. Det er jo en god Tanke i og for sig, en god, sund Tanke. Jeg hender imidlertid det ærede Medlems Opmærksomhed paa, hvad der i Dag staar i „Nationaltidende“ som Reklame for det ærede Medlems Udtalelser i det høje Landsting i Gaar. Der staar følgende: „idet det konservative Folkeparti foruden sin officielle Ordfører i Landstinget, Landstingsmand Halfdan Hendriksen, har en Ordfører for Mindretallet, Landstingsgruppens Formand, Landstingsmand Axel B. Lange“. Synes det ærede Medlem virkelig, at Placeringen her er i Overensstemmelse med det rigtige? Dersom det ærede Medlem ikke synes, det ser pænt ud, og ikke synes, Placeringen er rigtig, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om der ikke kunde være Grund til, dersom det ærede Medlem i det hele taget har en Mulighed for at paavirke „Nationaltidende“, saa at faa det til at dementere det til Oplysning for konservative Vælgere i København. Det vil jeg dog henstille.

Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) bebrejdede i Gaar med stor Patos og stor Frimodighed mit Partis ærede Formand i Folketinget det Standpunkt, som han havde givet Udtryk for inden for Forfatningskommissionen, idet det ærede Medlem med Forargelse henviste til, at Venstre jo havde holdt paa et Tokammerssystem, og nu var det gaaet over til det Forslag, som Venstre havde stillet i det høje Folketing. Men hvordan har den

Mand det selv, som gav Udtryk for denne Forargelse? (*Hendriksen*: Det skal De nok faa at vide!). Ja, men jeg ser mig i Stand til at oplyse det, og det skal være mig en stor Fornøjelse at oplyse det i Forvejen. Jeg har det nemlig saadan og har haft det saadan gennem mange Aar, at naar der dukker nye Ansigter op i det høje Landsting, saa interesserer jeg mig for, fordi jeg interesserer mig for Politik, hvilke Muligheder der derved aabner sig. Saadan betragtede jeg ogsaa det ærede Medlem, da det ærede Medlem kom ind. Jeg lagde straks Mærke til det ærede Medlem og fandt, at det ærede Medlem burde man holde Øje med. (Munterhed). Det bør man altid gøre, naar der kommer nye Medlemmer ind i Tinget, som man har den Tro til, at de kan udrette noget enten for det onde eller det gode. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed udtale mig om, i hvilken Henseende jeg i særlig Grad har haft min Opmærksomhed henvendt paa det ærede Medlem, men jeg skal oplyse, at jeg er vidende om, at det ærede Medlem paa det Tidspunkt, da disse Grundlovsforhandlinger paabegyndtes, var en af de mest ivrige Tilhængere af det bestaaende Landsting og overhovedet ikke kunde tænke sig nogen Ændringer i Forholdet vedrørende Landstinget. Det er jo Sandheden. (*Hendriksen*: Nej!). Ja, ja, det skal glæde mig meget, om det ærede Medlem kan godtgøre, at det ikke er det. (*Hendriksen*: Det er det ikke!). Ja, men det er det nu, og det vil ikke være svært at faa godtgjort, at saadan er det, og netop med det som Baggrund synes jeg, at det ærede Medlem skulde have optraadt lidt mere fornuftigt og forsigtigt her i Tinget i Gaar. I alt Fald giver det ærede Medlems hidtidige Virksomhed i Forfatningssagen ikke det ærede Medlem Anledning til at slaa sig for Brystet som en Helt, der i Tide har set, hvor Vejen gik til Lykke og Held for det Parti, som han endnu tilhører.

Lange: Den højtærede Statsminister gav Udtryk for, at han naturligvis var villig til at medvirke til en Forhandling i det kommende Udvalg. Man fik alligevel gennem Statsministerens Udtalelser det Indtryk, at han ikke troede meget paa Resultatet af disse Forhandlinger. Statsministeren fremstillede det, som om Tiden for saadanne Forhandlinger i Virkeligheden ikke mere var, og, føjede den højtærede Statsminister til, i hvert Tilfælde kan der ikke forhandles tilbage til slettere Vilkaar